

2015. december 19. szombat

Bír 13,2-7.24-25a; Zs 70; Lk 1,5-25

Isten terve, és az enyém

Ha Isten tervére gondolok, mindig valami szívet melengető egyszerűségről álmodom, amely túlmutat ugyan az én életemen, mégis velejéig életszagú. Nem hinném, hogy minden, ami történt és történik velem, az az ő terve alapján zajlik, de igyekszem ráállni a frekvenciájára! Gyurka bácsi mondta, hogy minden embernek van egy speciális készüléke, amivel „fogja az adást”. Isten sugározza a neki szóló üzenetet, de a teremtményen áll vagy bukik, hogy befogadja-e azt.

Úgy gondolom, az életem értelme abban rejlik, hogy tiszta céljaimért küzdök, míg másokat boldoggá teszek általuk. Egyszerűen hangzik ugyan, de a földi élet piszkosul megbonyolítja! Hasonlóak-e az Isten álmai a jövőről, és az én jövőről alkotott elképzeléseim? Talán annyi közülük van egymáshoz, mint a fiatal apuka elképzeléseinek a karjában szunnyadó újszülött fiát illetően. Talán az Isten is belém álmodott sok csodálatosat, s én felcseperedvén, talán egészen mást hoztam neki a vártnál. Vajon mit álmodott belém a Mennyei Atyám? Mi az Isten terve, s mi az enyém?

Minden napom alkalom, hogy bebizonyítsam, nem hiába születtem meg az ő gyermekének! Egy születés egy apró hajtása a hatalmas mennyei családfának. Át kell gondolnom és éreznem, hogy milyen célokért jöttem a világra, hogy az én hajtásom is gyümölcsöt hozzon Mennyei Apácskámnak!

Király Kata (Érd, 5. régió)

***

Lk 1,5-25 - Keresztelő János születésének hírüladása

„Örömdre lesz, és ujjongani fogsz rajta, és sokan örülnek majd születésén.”

Zakariás és Erzsébet példaértékű életet éltek: *„Mindketten igazak voltak az Isten előtt, szentül éltek”*. Istennek tetsző életüket nem határozta meg jelentősen a várt és nem teljesülő gyermekáldás! Erzsébet fogantatásával megszűnik az „emberek előtti szégyene”, meghallgatásra találnak Zakariás kérés imái is. Erzsébetet Isten kiragadta meddőségének „szégyenéből”, és megajándékozta az életet adó asszonyok méltóságával és örömeivel. A születendő gyermek nemcsak a szüleinek jelent örömet, hanem nagyon sok embernek is, hiszen a régóta várt Messiás útját készíti elő az emberek szívében. Keresztelő János születésének hírüladásáról szóló történet több kérdést is felszínre hozott bennem:

- Istennel való kapcsolatomban mennyire független a külső körülményektől, „kősziklára épült, vagy homokra” (Istennek örülök, vagy csak az ajándékainak)?
- Istennel való kapcsolatomban elérte-e azt a szintet, hogy feladatokat bízhat rám, vagy csak saját életemre tudok még figyelni?
- Istennel való kapcsolatomban eljutottam-e addig, hogy ő jobban tudja, mint én, hogy mi a jó nekem (feltétel nélkül megbízok-e benne)? Tudok-e úgy imát zárni, hogy legyen a Te akaratod szerint? Nem teljesülő kéréseim esetén is töretlenül, teljes odaadással szeretem Istent?

Kecskeméti Sándor (Kiskörös, 10. régió)